

Анастасія КОКАРЄВА

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДХОДУ У ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ У СУЧАСНИХ УМОВАХ РОЗВИТКУ ОСВІТИ

Сучасний світ швидко змінюється а разом з ним змінюються умови навчання. Сьогодні широко розвивається ІТ-сфера та суспільство потребує нових спеціалістів різних галузей. Тому на даному етапі важливе місце займає підготовка вчителя інформатики, який повинен допомагати учням пізнати нові інновації та розширювати кругозір. Діти повинні розумітися в цьому та розвиватися відповідно до сучасних вимог. Тому основна відповідальність покладена на вчителя як зразок для наслідування.

Недаремно на сьогодні у вищій освіті закладено фундамент використання інноваційного підходу навчання молодих спеціалістів, вмінню використовувати набуті знання в роботі та готовність останніх до інноваційних змін.

До того ж сучасна реформа стверджує, що майбутній вчитель інформатики має повністю володіти предметом та заохочувати учнів до вивчення матеріалу. Ефективним методом навчання є впровадження інноваційних технологій в навчальний процес. Зокрема, проблеми інноваційних технологій були та залишаються актуальними.

Аналізуючи останні дослідження, можна стверджувати, що використання інноваційного підходу є не достатньо дослідженим, потребує доопрацювань та нових методик введення в навчальний процес. Це і зумовило вибір нашої теми.

Метою нашої статті є схарактеризувати інноваційний підхід у професійно-педагогічній підготовці вчителів інформатики

Ідея використання інформаційного підходу є однією із важливих питань освіти, не дарма воно розглядається багатьма вченими, методистами. Наприклад, А. Алексюк, А. Павленко досліджували та аналізували інноваційні методи навчання. І. Богданова приділяє увагу запровадженню інновацій. Р. Гуревич, С. Стешенко та інші вчені також привнесли великий внесок в дослідження даного питання.

На сьогодні в Україні створюються авторські школи інноваційного підходу М. Гудзика, М. Чумарної, які спрямовують свою роботу на формування концепцій та систем.

Зазначимо що трактування даного поняття залежить від науки в якій використовується та мети. Розглянемо поняття інновація. Воно вперше було розглянуте 1561 році Т. Нортонем. В подальшому розглядалося як процес проникнення якогось елемента в іншу сферу зі зміною властивостей. З англійської мови означає «введення нового». Найчастіше дане поняття трактують, як щось нове, або діяльність спрямована на створення принципово нового.

Якщо розглядати з точки зору педагогічного процесу то інновація означає введення нового в навчальний процес та організацію роботи викладачів та студентів. Можна виділити складові інновації: виникнення ідеї в галузі, створення інноваційної розробки та впровадження в практику.

У «Законі про інноваційну діяльність» дається наступне визначення «інновації – новостворені і вдосконалені конкурентоздатні технології, продукція та послуги а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного та іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і соціальної сфери» [2].

Інновація освіти – це планомірний процес певних змін, що ведуть до видозміни мети, змісту, форм та методів в навчанні та вихованні. Інноваційність – налаштування на

засвоєння, сприймання та застосування нового, а також відкритість з погляду особистісного чинника.

Звернемось до тлумачення поняття підхід. У тлумачному словнику подається наступне визначення: сукупність способів, прийомів розгляду, ставлення до чого-, кого-небудь [1].

Всі інноваційні процеси формуються на дослідженнях педагогічної та психологічної наук. На сьогодні інноваційний підхід полягає в введенні нових педагогічних нововведень, зокрема технологій, методів та засобів. Суть даного підходу полягає в орієнтуванні на можливості студента та їх реалізацію на практиці, допомагати знаходити нові творчі рішення життєвих проблем та вміти швидко адаптуватися до ситуацій. Перш за все інноваційний підхід полягає у використанні Інтернету, електронних підручників, мультимедійних засобів, флеш-накопичувачів, а також мобільних телефонів. Це обумовлене тим, що більшість програм модна встановлювати як на комп'ютери так і телефони та працювати в онлайн режимі.

Загалом інноваційний підхід можна розділити на кілька напрямів: освітні інновації, педагогічні інновації, створення інноваційних моделей. Всі вони доповнюють одна одну та поєднуються в систему, яка функціонує правильно.

Вчені виділяють такі інноваційні технології: особистісно-орієнтовані, колективні, інформаційні, інтегративні, дистанційні, творчо-креативні, модульно-розвивальні [3, с. 430-431]. Використання вище згаданих технологій залежить від теми та мети заняття, а також етапу вивчення матеріалу предмета. Вони використовуються в школі та в університетах, спрямовані на те щоб майбутні вчителі вже мали уявлення про них та вміли застосовувати на практиці. Головним виконавцем є викладач, який розробляє та впроваджує, поєднує відповідні елементи в навчальний процес.

Для коректного використання інноваційного підходу слід використовувати інформаційні засоби, що допомагають урізноманітнити навчальний процес, а також показати студентам, як їх можна використовувати на уроках. Наприклад, засоби, які допомагають студентам в кращому засвоєнні матеріалу: презентації, ролики, електронні словники та підручники. Наприклад створення електронної версії підручників до певних тем з інформатики, елементи практичних чи лекційних робіт або відео-ролику з чітким поясненням практичної роботи.

Оскільки інформатика тісно пов'язана з інформаційними технологіями та ІКТ то система і побудована на поєднанні підходів з методами ІКТ.

Використання інноваційного підходу можна поділити на кілька етапів: лекційна частина, практична та індивідуальна. Наприклад, за першої студентам на прикладі лекцій-презентацій, відео-матеріалів подається теоретичний матеріал. За другої – використовуються отримані знання, вміння та навички на практиці під керівництвом викладача. На останньому етапі вся відповідальність лежить на студентові. Оскільки індивідуальний етап включає самостійне опрацювання літератури та виконання практичних завдань. В залежності від того, як студент засвоює відповідні методики на заняттях він реалізує їх в своїй роботі. До того ж неправильно підібраний метод може знизити рівень засвоєння та відтворення матеріалу.

Виділимо вимоги до підготовки вчителів інформатики, відповідно до яких викладач застосовує інноваційний підхід:

- 1) Повні знання, з умінням використовувати в різних ситуаціях;
- 2) Вміння працювати в колективі;
- 3) Вміння працювати з новими технологіями;
- 4) Вміння вчитися самостійно;
- 5) Вміння творчо працювати.

Методистами також виділено узагальнену модель навчання:

- 1) Студент бере активну участь в навчальному процесі

- 2) Вміє використовувати вміння на практиці
- 3) Представлення знань в різних формах
- 4) Навчання в колективі.

Зауважимо, що для того щоб інноваційний підхід мав успіх, він повинен бути розподілений на всі складові університету: інформаційний супровід, дистанційне навчання, науково-методичний супровід, навчальні технології, науково-методичний супровід та кадри [3 с. 235]. Усі вони повинні створити необхідні умови для правильного використання інновацій.

Таким чином, інноваційний підхід у професійній підготовці вчителя інформатики на сьогодні складає основу навчання. Оскільки сучасні зміни в усіх сферах життя дозволяють змінювати умови праці та як наслідок навчання учнів, зміну способів та методів навчання у вищій школі, що у свою чергу допомагає випускати високорозвинених кадрів освіти.

Список використаних джерел

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. 5-те вид. Київ ; Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.
2. Закон України «Про інноваційну діяльність» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text> (дата звернення: 01.11.2021).
3. Куценко В. І., Гаращук О. В. Інноваційний підхід до підготовки кадрів у контексті забезпечення їх конкурентоздатності. *Міжнародний науковий вісник. Ужгородський національний університет*. 2015. № 1 (10). Спецвипуск. С. 228–245.

Аліна КОВБАСА

НАСЛІДКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Дистанційне навчання – це чудова альтернатива звичайному, очному навчанню; це сукупність усіх сучасних засобів комунікації. Навчання відбувається за допомогою технологій, де подання інформації здійснюється в інтерактивному режимі за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій. Спробувати себе в ролі вчителя може будь-хто. Це є досить зручно, оскільки в кожній людині є можливість спробувати себе в ролі вчителя.

У статті розкрито поняття дистанційної освіти, користь такого навчання для закладів освіти, дітей та їх батьків; розкрито сутність онлайн навчання, вказано всі недоліки та переваги.

Навчання на відстані існувало й раніше, до карантину, але на сьогодні воно стало досить популярним, майже всі заклади освіти використовують дистанційний метод викладання та навчання. Дехто скаже, що це досить зручно, для інших цей спосіб геть нецікавий та незручний. Думки розділилися на дві абсолютно різні категорії так само, як і розділилося дистанційне навчання на недоліки та переваги.

Розподіл на плюси та мінуси навчання на відстані відбувається суто за моїм досвідом та моєю думкою. Отже, перейдемо до плюсів:

1. Навчатися можна в будь-якій точці світу, тобто під час навчання ми не прив'язані до певного місця та часу.
2. Навчання йде в ногу з часом, тобто маємо кореляцію між розвитком новітніх технологій і формами організації освітнього процесу.
3. Кожна людина може відчути себе в ролі вчителя.
4. Можна поєднувати навчання та роботу.